

प्रणत ति० प्र+नम-कर्त्तरि क्त । क्तप्रणामे लिङ्गा० । प्रकृ
प्रणति स्त्री प्र+नम-भावे क्तिन् । प्रणामे करशिरःसंयो-
गादिहमे स्वापकर्षवाधकव्यापारे ।

प्रणदन पु० प्र+नद-भावे ल्युट् । प्रणादे अमरः ।

प्रणपात् ति० प्रकर्षेण नपात् नञ्वाङित्यादिना नञ् प्रकृति
भामः पूर्वपादात् णत्वम् । प्रकर्षेण न पातयितरि ण्व०
८।१७।१२ [विश्वामे ४निर्वाणे च मेदि० ।

प्रणय पु० प्र+नी-अच् । प्रेम्णि अमरः प्रार्थनायां
प्रणयन न० प्र+नी-भावे ल्युट् । प्रकर्षेण नयने श्कर्षणे च
श्चान्तेः संस्कारभेदकरणे कान्ता० ऋ० ६।१०।१४।

प्रणयनीय ति० प्र+नी कर्मणि ण्यनीयर् । प्रकर्षेण नेतव्ये
२संज्ञायां वङ्गौ च प्रणयनस्य वङ्गिसंस्कारस्येदम् ङ् ।
२वङ्गिसंस्कारस्यन्विनि दङ्गाभावाद् कान्ता० १।१।२०

प्रणयिन् ति० प्रणयोऽस्तस्य सुखा० गणे पाठात् “नेका-
करात् कृतोजातेरिति” निषेधस्याप्रवृत्तेः इति । प्रण-
ययुते २स्वामिनि पु० हेमच० । श्रौतार्थां स्त्री ङोप् ।
प्रणय पु० प्रकर्षेण नयतेऽनेन प्र० नू-अप् । श्रोतुारे वेदादौ
गणो यद्धभेदे अमरः । १।१५८ पृष्ठादौ दृग्प्रम् । उद्गा-
तादोनां गानारम्भात् प्राक् यजमानेन ओमित्युक्ता नेये
२सामानययभेदे च । प्रणयते प्र+नू-कर्मणि णप्
प्रणयवाच्यत्वहि । श्परमेधरे पु० “प्राणदः प्रणयः पुमृः”
“प्राणदः प्रणयः पणः” विष्णु सु० द्विधा व्युत्पत्तिवोनात्
हे नामनी । [चत्वम् । प्रमत्तनामिके

प्रणम ति० प्रगता नासिवा अल्ल नवादेशः अचन्वा०
प्रणाङी स्त्री प्रणाङी+ल्ल ङः । प्रणाङीयार्थे २द्वार-
मात्रे च “तस्यां स्थितौ व्य प्रियमात्रं धर्मं प्रणाङ्गा
मार्तमहं निष्पद्यति” दायभागः ।

प्रणाद पु० प्र+नद-वञ् । अहुरामजे शीवकतादौ शब्दे
अमरः । “अहुरामजने शब्दे प्रणादः शीवकतो ऋषा-
मिति शब्दार्थः । श्तराशब्दे श्चवणामये च मेदि० ।
अवणामयच कणेनादः “कण्यकोतःस्थिते वाते ऋ-
षोति विविधान् सरान् । नेरोऽदृक्प्रणानां कर्ण-
नादः स उच्यते” सुश्रुतः ।

प्रणाम पु० प्र+नम-भावे वञ् । प्रणमौ । स्वापकर्षवाधकव्यापारे
करशिरःसंयोगादौ “प्रणामं कराभ्यां जातुभ्यामुत्सा-
शिरसा दृशा । वचसा मनसा चैव प्रणामोऽष्टाङ्ग उच्यते”
दत्तुक्ते २अष्टाङ्गानामारभेदे च प्रणामच चतुर्धा
भिवादकम् अष्टाङ्गं पञ्चाङ्गं करशिरःसंयोगच । तत्ता-

भिवादकशब्दे अभिवादनलक्षणं दृग्प्रम् । अष्टाङ्गलक्षणम्
लोकं तृतीयो यथा “प्राङ्म्याङ्गैश्च जातुभ्यां शिरसा वचसा
दृशा । पञ्चाङ्गोऽयं प्रणामः स्वात् पूजाय प्रवरः कृतः” ।
नतिविशेषस्तु जामले “लिकोणाकारा सर्वत्र गतिः शक्तेः
समीरिता । दक्षिणाद्वायवीं गत्वा दिशं तस्याश्च शा-
म्भवीम् । ततश्च दक्षिणं गत्वा नमस्कारस्त्रिकोणवत्”
एकहस्तप्रणामनिषेधो यथा “एकहस्तप्रणामश्च एकं
वापि प्रदक्षिणम् । अकाले दर्शनं विष्णोर्हन्ति पुन्यं
पुराकृतम्” इति तन्त्रसारः । स च कायिकवाचिकमान-
सभेदेन प्रत्येकं त्रिविधः यथा “कायिको वाग्व्यवस्येव
मानसस्त्रिविधः कृतः । नमस्कारस्तु तत्त्वस्यैकतमाधमम-
ध्यमः । प्रसार्य पादौ हस्तौ च पतित्वा दण्डवत्
क्षितौ । जातुभ्यामनवीं गत्वा शिरसाऽऽसृग्य मेदि-
नीम् । क्षियते यो नमस्कार उत्तमा कायिकस्तु सः ।
जातुभ्यां क्षितिमभ्युद्वा शिरसाऽऽसृग्य मेदिनीम् ।
क्षियते यो नमस्कारो मध्यमः कायिकस्तु सः । पुटीकव-
करो शीर्षं दीयेते यद्वयसा तथा । अष्टाङ्गं जातुशी-
र्षाभ्यां क्षिप्तं सोऽधम उच्यते । यः स्वयं न श्रुपद्याभ्यां
चटिताभ्यां नमस्कृतिः । क्षियते भक्तिपुत्तवीं वाचिक-
स्तुत्तमः कृतः । पोरानिक्तेवैदिकेन मन्त्रेणो क्षियते
नतिः । मध्यमोऽसौ नमस्कारो भवेद्वाचनिकः सदा ।
स वाचिकोऽधमो ज्ञेयो नमस्कारेषु पुत्रको ।। ५८८८-
ध्यानिदृगतेर्मनोभिस्त्रिविधं पुनः । मननं मानसं प्रोक्तसु-
त्तमाधममध्यमम् । त्रिविधे च नमस्कारे कायिकस्तुत्तमः
कृतः । कायिकस्तु नमस्कारैर्देवास्तु यन्ति नित्यः ।
अवमेव नमस्कारो दण्डादिप्रतिपत्तिभिः । प्रणाम इति
विज्ञेयः सर्वत्र प्रतिपादितः कालिकापु० ७०४०। मूद-
संस्कृतपूजितदेवताप्रणामनिषेधो यथा “यः मूद्रेणाश्विर्तं
लिङ्गं विष्णुं वा प्रणमेदुबद्धि । निष्कृतिस्तस्य ना-
ख्येव प्रायश्चित्तायुतेऽपि” इति कर्मवचनम् । “नमेत्
यः मूदसंस्कृतम्” इत्यादि च ।

प्रणात्य नि० प्र+नी-अच् । “प्रणयोऽसम्पत्ति” पा०नि० ।
१चोरे २प्रोत्तर्हं श्विरक्ते च वि०को०, ४अभिलाषवर्जिते
मेदि० । ५साधौ लिङ्गा० ह्रिप्रिये च । अथक्तातिभिज्ञे
प्रणये इत्येव ।

प्रणाली स्त्री प्र+नम-वञ् गोरा० ङीप् णत्वम् । जलपहनमामे
(पयगाला) अमरः २परम्पत्याङ् । प्रणाङीऽप्यत्र पु० ।

प्रणिवान न० प्रणि गीयते प्र+नि+धा-ल्युट् । प्रयत्ने २क-